

- De Hospice Bardo Podcast
- De vrijwilligersraad van Bardo is van start
- Hartverwarmende donaties

NIEUWSBRIEF BARDO

Voorjaar 2022

De dood als onderdeel van het leven

De dood en het leven zijn twee vrienden

Februari 2022 was geen wintermaand met ijs en kou. Tussen de hevige stormen door waren er ook al lentedagen. Vogels die me bij het wakker worden weer begroetten. Op zo'n eerste lentedag sta ik met de kinderen in de tuin, snoeischaar in de hand. We

'Grote takken wegknippen, zodat de kleine blaadjes nieuwe grote takken kunnen worden.' Ze gaan op in het proces van bijdragen aan leven, sturen op bloei. Voor uitgebloeide bloemen van vorig jaar is geen ruimte meer. Ook overvloedige bladeren halen we

weg. Fris groen van de Marjolein komt uitbundig tevoorschijn. We maken ons op voor nieuwe bloemen, insecten die zoemen door de tuin. Merels die tussen de dode takken en bladeren zoeken naar voedsel. De liefde die mijn grootmoeder me meegaf voor de tuin en het leven, geef ik nu weer door aan mijn kinderen. En als ik er later niet meer ben, hoop ik dat zij het doorgeven aan hun kinderen. Zonder vragen of ingewikkeldheden maken ze zich dit proces van klaarmaken voor de lente eigen. Het hoort allemaal bij elkaar. Hoe anders de omgang met de dood in de samenleving. Grote campagnes worden opgetuigd om meer met elkaar te spreken over het onvermijdelijke einde van ieders leven. Misschien is het beste startpunt voor gesprek wel het besef dat er geen lente is zonder winter.

Geen leven zonder dood. Dat dood en leven twee vrienden zijn die niet zonder elkaar kunnen. Beiden omarmen we in deze nieuwsbrief.

Nieuwe initiatieven ontstaan omdat leven nu eenmaal zich steeds vernieuwt. Temidden van het nieuwe leeft het oude voort. Zo is Bardo nog steeds hetzelfde en toch ook steeds weer anders. ☺

Christiaan Rhodius, arts bij Bardo

begroeten de lente door ruimte te maken voor nieuw leven. De uitgebloeide stokroos wordt afgeknipt, versnipperd en op de composthoop gegooid. De Buddleja (ook wel vlinderstruik genoemd) bloeit op het eenjarig hout en moet dus fors ingekort worden. Ik leg het uit en doe het voor. Net zoals mijn grootmoeder mij het ook leerde. Een prachtklus voor de kinderen. Eerst wat onwennig, maar gaandeweg volgt tijdens het knippen een live verslag.

Bardo verankert, Bardo vernieuwt

Bardo ondersteunt door ruimte te geven aan ieders eigenheid van leven en sterven vanaf het moment dat genezing niet meer mogelijk is. Die missie verankeren we ook met een fris en bevolgen team in 2022 met onze warme zorg in het hospice en in de ondersteuning thuis. Als bestuurslid van de Associatie Hospicezorg Nederland (AHZN) maak ik me met de landelijke collega's hard voor de (financiële) continuïteit van de hospicezorg. De afgelopen maanden zijn er diverse publieke activiteiten ondernomen naar politieke partijen en individuele kamerleden. Ook is palliatieve zorg nu opgenomen in het Regeerakkoord. Begin dit jaar volgde in NRC een inspirerend artikel. Mijlpalen die mij en mijn collega's in het land stimuleren om onze visie op goede palliatieve zorg verder uit te dragen en te vernieuwen.

Simone Koops-Ouwerkerk
Directeur-bestuurder

Bardo ontmoet

De hospice Bardo Podcast

Heeft u een mooie ervaring of bijzonder verhaal over de zorg of ondersteuning van Bardo en wilt u deze delen in de nieuwsbrief? Mail dan naar info@hospicebardo.nl.

Het symposium ter ere van het 20 jarig bestaan van Bardo kon door corona geen doorgang vinden. Maar dat creëerde wel een nieuwe kans. We lanceerden de hospice Bardo Podcast, een nieuwe manier om elkaar toch persoonlijk te kunnen ontmoeten. Met inspirerende gesprekken nemen we u mee in wat en hoe palliatieve zorg mogelijk maakt.

‘De dood zelf kan niet voorkomen worden; deze is onvermijdelijk, want onlosmakelijk met het leven verbonden,’ zo sprak een patiënt eens in Bardo. “Met onze podcasts betrekken we de dood bij het leven omdat we geloven dat als je de dood negeert, je het leven tekort doet. We ontmoeten elkaar rond niet alledaagse vragen die onmiskenbaar bij leven horen. Onderlinge ontmoetingen onderstrepen het gezamenlijke perspectief: dat we leven met zicht op het einde”, zo introduceerde Christiaan Rhodius ons nieuwe kanaal.

Luister mee naar onze podcasts over leven en dood

We maken u deelgenoot van ontmoetingen waarin we ingaan op de achtergronden van palliatieve zorg. We gaan met inspirerende vakgenoten in gesprek. Door zelf podcasts te maken zoals ‘Het verhaal van leven’ met Tim Overdiek en Suzanne Leclaire of door aan te schuiven bij gesprekspartners als Bram Bakker en Mieke Hollander. We geloven dat u op deze manier zelf kunt kiezen en luisteren als het gaat om vragen en gedachten rond leven en dood. Doordat u alleen, op uw eigen tijd, de verhalen kunt beluisteren, voelt het alsof u bij het gesprek bent of dat het verhaal speciaal voor u is gemaakt. De Bardo podcasts zijn te beluisteren op uw telefoon via <https://anchor.fm/hospice-bardo> of via onze website <https://www.hospicebardo.nl/leerhuis/hospice-bardo-podcast/>

Spraakmakende verhalen

In onze podcasts hoort u spraakmakende én persoonlijke verhalen. Wij bieden u hieronder een aantal luisterervaringen aan. Dit zijn onze verhalen die we graag met u delen. En die anderen weer voor ons delen, zoals Medicast, het platform van Medische scholing. Immers, over leven en dood raak je nooit uitgepraat.

‘Het verhaal van leven’, leverde een onvergetelijke ontmoeting op waarin we de elementen van ons symposium een andere vorm konden geven. Met een kaars, het voorlezen van de blog ‘Tatoeages door Linda Janssen. En het mooie gesprek dat volgde met Tim Overdiek en Suzanne Leclaire. Een gesprek dat de uitgave Omdat we leven. Met zicht op het einde luister bijzet. Deze podcast maakt bespreekbaar wat regelmatig zonder woorden blijft. In de ontmoeting met anderen komt verbinding tot stand rondom de dood en het leven tot de dood daar is.

“Voor een gezond en vervuld leven is een goede balans in je leven essentieel. Maar hoe bewaak je die persoonlijke balans?” Psychiater Bram Bakker gaat in de podcastserie van De Balanskliniek in gesprek met bijzondere en inspirerende gasten om een antwoord te vinden op deze vraag. Als student geneeskunde werkte Christiaan al als vrijwilliger in een hospice, en nog steeds is het zijn lust en leven. Werken met mensen in de laatste fase geeft het leven extra kleur. Hoe? Dat bespreekt psychiater Bram Bakker met hem in de podcast ‘Christiaan Rhodius werkt als specialist ouderengeneeskunde in een hospice. Waar het leven centraal staat.’

Voor zorgprofessionals in de palliatieve zorg zijn natuurlijk kennis en vaardigheden belangrijk. Daarnaast is duidelijke en heldere communicatie, die aansluit bij de zorgvrager en zijn naasten, van essentieel belang. Maar hier wringt de schoen nogal eens, blijkt uit ervaringen van patiënten en hun naasten. Mieke Hollander, aanjager van Radicale vernieuwing zorgonderwijs gaat in op de praktijkervaringen van Rhodius in de ‘Waardecast Palliatieve Zorg.’

Kern van alle podcasts is dat we hiermee kiezen voor een manier om met elkaar in gesprek te zijn over leven en dood. In dat verband is Sire onlangs de campagne gestart ‘De dood, praat erover, niet eroverheen.’ “Ruim 1 op de 3 mensen praat nooit over de dood. Terwijl het juist waardevol is om samen bij de dood stil te staan, erover te praten en elkaar te helpen. Het gesprek aangaan verbindt en verrijkt.” Dat onderschrijven we van harte. 🗣️

Bardo zorgt

Het verpleegkundig team van Bardo: met een hart voor kwaliteit van leven van elke patiënt en zijn of haar naasten

Zo omschrijft **Selwyn van Aerde** kort en bondig de indruk die hij kreeg tijdens de teamdag van de verpleegkundigen op 27 januari 2022.

Net gestart als leidinggevende zorg ontmoet hij de teamleden als “bruisend en ambitieus; mensen die met elkaar zorgen in een goede sfeer.” Na wat wisselingen (door pensionering, verhuizing of andere baan) is het team nu weer op volle sterkte. Selwyn ziet mensen die met hart en ziel aanpakken vanuit een gedegen professionaliteit met veel deskundigheid en ervaring. Wat hen bindt is, dat zij zich steeds afvragen wat er nodig is voor de patiënt om comfortabel te zijn en van daaruit de stappen te zetten naar de best mogelijke zorg.

Het verpleegkundig team met elkaar aan tafel om de drie O's van klinisch redeneren te bespreken: Observatie, Onderzoek en Overleg.

Selwyn faciliteert dat vanuit zijn rol als leidinggevende. “Mijn rol is hen te vragen wat zij nodig hebben om de best mogelijke zorg te kunnen geven en hen te faciliteren.” De teamdagen zijn daarvan onderdeel: dan worden ervaringen uitgewisseld en komen onderwerpen langs zoals ‘klinisch redeneren’ of de samenwerking met vrijwilligers. “Als professional kun je ter sprake brengen wat je als verpleegkundige tegenkomt in de stappen die je zet om het voor patiënt en naasten comfortabel te maken. Maar ook om aan te geven hoe je een gezonde balans vindt in een 8-urige werkdag: hoe doe je dat? Ik kijk ernaar uit om dat met elkaar te bespreken.”

De vrijwilligersraad van Bardo: we zijn één groot team

Op 22-11-2021 werd binnen Bardo de vrijwilligersraad geïnstalleerd. Na veel voorbereidend werk van de voorgaande klankbordgroep is er nu een formele plek waar de 150 vrijwilligers gehoord en gezien worden en al hun ideeën of vragen kwijt kunnen. De vrijwilligers zijn onmisbaar in het dagelijks reilen en zeilen van Bardo. Dankzij hun bijdragen, betrokkenheid en loyaliteit werken we samen aan aan de best mogelijke palliatieve zorg. Drie leden van de raad, Ingeborg Robijn, Erika Naeije en Ton van der Stelt, vertellen wat de vrijwilligersraad doet en kan betekenen in Bardo.

Wat is de vrijwilligersraad?

- De raad is het platform om de vrijwilligers van Bardo te vertegenwoordigen;
- De raad behartigt de gemeenschappelijke belangen van de vrijwilligers van Bardo en vertegenwoordigt hen in de organisatie, daar waar het vrijwilligerswerk betreft;
- De raad adviseert directeur-bestuurder Simone Kooops-Ouwerkerk en de coördinatoren Hajnalka Sziklai en Ellen van Klinken op het relevante werkteerrein van de vrijwilliger.

De raad vergadert zes maal per jaar, de vergaderingen zijn openbaar.

Wie zijn de leden van de raad?

Er zijn 6 raadsleden die allen vrijwilliger zijn bij Bardo. Bij de vergaderingen sluiten de coördinatoren aan en 2 x per jaar ook de directeur-bestuurder.

Hoe zien Ingeborg, Erika en Ton hun rol als raadslid?

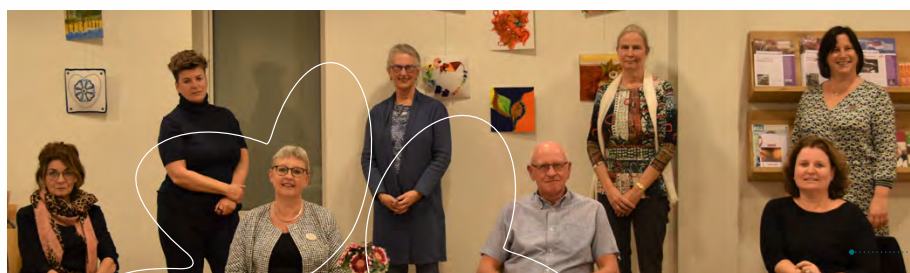
Ingeborg (gastvrijwilliger) is voorzitter, een nieuwe rol voor haar die zij ziet “als een uitdaging waarin zij kan groeien. Ik observeer zo een beetje: fantastisch dat hier mensen al zo lang zich inzetten voor Bardo. We willen werken als één team. Er zijn veel vrijwilligersgroepen die we nog beter met elkaar kunnen verbinden. Dat is een van mijn agendapunten. Ik kwam in Bardo in coronatijd, nu het de goede kant op gaat hoop ik die verbinding mede tot stand te kunnen brengen.”

Erika (zorgvrijwilliger in de ondersteuning thuis en in het hospice) vindt het goed dat er nu een orgaan is waarbij de vrijwilligers en de organisatie van Bardo wederzijds ideeën en voorstellen kunnen neerleggen. “Er is nu een groepje mensen die daar over kunnen denken en een terugkoppeling geven over bestaande vragen. Die zijn gebundeld in hoofdthema's en daar gaan we mee aan de gang. Dat doen we

door goed te luisteren, maar ook vanuit de vrijwilligers input te geven. Er is ons bijvoorbeeld expliciet gevraagd welke informatie er voor en over de vrijwilligers en de raad op de website moet komen. Kijk hoe je elkaar kunt helpen en welke ludieke acties je zou kunnen bedenken. Er is een grote groep trouwe vrijwilligers en dat is heel bijzonder.”

Ton (zorgvrijwilliger in het hospice) vult aan: “De raad is geen ondernemingsraad. Wij horen wat er leeft, wat er gebeurt op de vloer binnen en buiten. Dat kan dan via ons. Heldere onderlinge communicatie en persoonlijk contact zijn daarbij belangrijk. Je vult elkaar aan. Mensen bekendmaken met de raad staat daarbij voorop. Vertel bij herhaling wat de raad doet en met welke resultaten, geef updates via de vrijwilligersnieuwsbrief, via de website en via deze nieuwsbrief. Een continue stroom van berichten van en over de raad maakt zichtbaar wat we doen.”

Heb je ideeën of onderwerpen die je wilt bespreken, mail ze naar vrijwilligersraad@hospicebardo.nl of leg ze in het postvak van de raad. “Wij kijken ernaar uit.”

vlnr: Ingeborg Robijn (voorzitter), Carry Quirijnen (secretaris) Simone Kooops-Ouwerkerk (directeur-bestuurder), Erika Naeije (lid, zorgvrijwilliger), Riemke Koemans (lid, bloemenvrijwilliger), Cees Moolhuysen (secretaris, tuinvrijwilliger) Ellen van Klinken (coördinator) en Hajnalka Sziklai (coördinator). Op de foto ontbreekt Ton van der Stelt (lid, zorgvrijwilliger).

Bardo ontmoet

“Gewoon met je meissie elke dag effe dansen”

Ze kennen elkaar al vanaf 2015 toen Dennis patiënt was in het Spaarne Ziekenhuis en Christiaan Rhodius ‘de pillendokter’. Vanaf dat moment is het contact en verbinding tussen hen gebeven. De bedoeling was dat Dennis van Druten op 10 december 2021 het eerste exemplaar van *Omdat we leven. Met zicht op het einde.* zou ontvangen uit handen van Christiaan. Maar corona gooide roet in het eten. Dus nodigden we Dennis uit in Bardo om hem alsnog persoonlijk een exemplaar te overhandigen.

Patiëntenperspectief

De positieve energie spat over de gesprekstafel. Bevlogen vertelt hij over zijn leven, zijn plannen, de tegenvallers waarmee hij geconfronteerd wordt. Alles in onvervalst Amsterdams dat ons aan zijn lippen doet hangen. Dennis is al ruim 5 jaar ambassadeur voor Bardo en neemt deel aan diverse patiënten belangengroepen zoals Hematon en draagt bij aan het project Voorland vanuit TU Delft. “Met Christiaan heb ik meerdere malen het patiëntenperspectief vertolkt, zoals op het symposium in 2016 over verbondenheid. Ik weet nog hoe ik opende: ... en ineens krijg je te horen dat je ongeneeslijk ziek bent. Ik keek de zaal in, niet wetende dat daar het verzorgingsteam zat dat mij heeft geholpen toen ik in de isolatiekamer lag. Het werd een hele leuke interactie.

Christiaan was toen één van de eerste bloggende dokters tegen wie ik zei “ga het uitdragen want palliatief wordt heel anders geïnterpreteerd door de buitenwacht. Je komt er pas mee in aanraking als je echt iets krijgt, maar in feite is het dagelijks. Er is een geboorte en een sterfte. En dan heb je een tussenstuk. Voordat je naar het voorland van sterven vertrekt, krijg je al te maken met palliatieve zorg. Ga terug naar de basis van wat er gebeurt in het leven. Het beste medicijn van Christiaan was de aanpassing van mijn medicatie. Daardoor verdween niet alleen de pijn in mijn voeten, maar kreeg ik ook de mogelijkheid om weer te dansen. Gewoon met je meissie elke dag effe dansen. Dat doe ik te pas en te onpas.”

Omarm het leven

Als ze samen wel op het symposium podium in 2021 hadden gestaan zou Christiaan zeggen: ‘Palliatieve zorg wordt altijd geassocieerd met het hospice en overlijden. Laten we de palliatieve zorg alsjeblieft oprekken tot meer dan alleen de stervensfase.

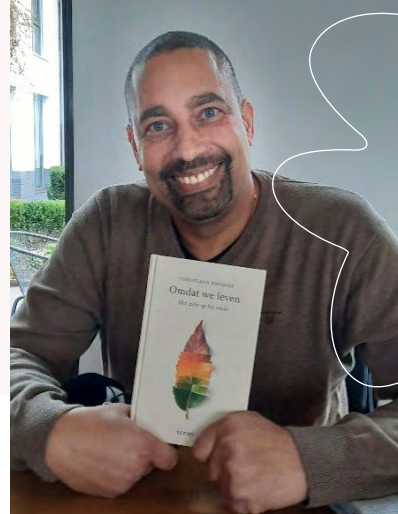
Voor jou is dat heel concreet en jij zegt: dat is eigenlijk elke dag.” Dennis beaamt dat volmondig: “Je beseft de dunne lijn tussen leven en niet leven. Je plukt de dag zoals ie is. Als ik ‘s ochtends wakker word, sta ik meteen aan. Ik optimaliseer het leven, dat omarm ik. Ik ben een kat en heb 9 levens dus de eerstkomende jaren ben je nog niet van me af. Tijd kun je nooit terugkrijgen. Dat realiseren mensen zich niet. Ik wil nog steeds een bijdrage leveren aan de maatschappij. En doe daarom mee aan de gemeenteraadsverkiezingen in Haarlemmermeer, maart 2022. Dat is een keuze die te maken heeft met verbondenheid, betrokkenheid en menselijke waarden. Je moet mensen de beste tijd geven in de laatste levensfase, maar leven begint al daarvoor, voordat je in dat traject komt. Dat realiseer ik me elke dag en vertel ik als criticaster op heel veel forums.”

Dimmers en dippers

Op de vraag van Christiaan welk advies Dennis zou geven aan mensen die weten dat zij in de fase zitten waarin zij weten dat ze ongeneeslijk ziek zijn, maar de dood nog wel enigszins op afstand staat, is het antwoord kort maar duidelijk: “Mensen ga leven, ga de dingen doen die je leuk vindt. Je hebt dimmers en dippers: denken in mogelijkheden en denken in problemen. Je kan helpen door een steunpunt in het leven te roepen, een soort tussenhalte voor de eindhalte waarin we kijken naar wat kunnen we nog en wat moeten we laten gaan. Iemand die je consulteert, die je handreikingen geeft. Dat zou geborgd moeten zijn in de zorg, maar is het nog niet. Kijk vanuit het patiëntenbelang.”

Actie

“Palliatieve zorg moet niet bij een statement blijven, vraagt om actie. Probeer het maximale uit het leven te halen vanuit de positieve invalshoek. Want ik kan de hele dag in m’n pyjama zitten met een label op m’n hoofd ‘ik ben ziek’. Maar ik kan ook naar het plaatsje Spijk gaan en spelen op de mooiste golfbaan van Nederland, vogels zien bidden in de lucht en voldaan thuiskomen.”

Bardo leest

Omdat we leven - Christiaan Rhodius

Op 14 maart kwam de leesgroep bijeen om met elkaar te praten over de bundel *Omdat we leven. Met zicht op het einde.* Hieruit volgen kenmerkende quotes na de drukbezochte bijeenkomst.

Truus Rozemond, auteur

“Een heel bijzonder boekje om in kleine stapjes tot je te nemen. Een echte aanrader voor iedereen maar zeker voor vrienden, familie en zorgverleners die te maken hebben met mensen in hun laatste levensfase.”

“Speciaal boekje wat ik koester. Ik geef het graag door aan anderen.”

“Elke keer lees ik iets nieuws, het ligt op tafel voor iedereen om te pakken.”

“Dit boek gaat over ‘t leven.”

Bardo schrijft en leest

Tien vragen aan Christiaan Rhodius

In de rubriek 'Tien vragen aan' stelt Rob Bruntink, journalist en auteur met specialisatie palliatieve zorg en uitvaartzorg, vragen over de dood aan mensen die werken in het palliatieve domein. Zo ook aan Christiaan Rhodius, schrijver van de blogs in deze nieuwsbrief. Een persoonlijk inkijsje....

Kun je je herinneren wanneer je voor het eerst met de dood in aanraking kwam?

Hoe ging dat? "Mijn eerste herinnering aan de dood dateert uit mijn kleutertijd. Ik zit als kleuter in de kring en we maken ons op voor de start van de dag met een kringgesprek. De juf kijkt ernstig, een klasgenoot krijgt het woord. Hij zegt: 'Mijn papa is piloot. Het was mistig en het vliegtuig is tegen een berg gevlogen. Nu is hij dood.' Ik kan me niet herinneren of hij huilde of ik huilde of iemand huilde. Maar ik weet wel dat dit een van mijn eerste herinneringen is."

Wil je thuis opgebaard worden of liever niet?

Waarom wel of niet? "Daar heb ik eigenlijk nooit over nagedacht. Maar nu ik er dan toch over denk... Het belangrijkste lijkt me dat mijn dierbaren zich senang voelen met de setting. Ik denk dat de aanwezigheid van een intieme sfeer essentieel is. Mijn ervaringen met overleden familieleden die thuis opgebaard waren, zijn positief. Dat het makkelijk was om nog even langs de kist te gaan. Iets te zeggen, iets voor te lezen, een kaarsje te branden. Dus voor nu kies ik voor thuis opbaren."

Zou je willen weten hoe en wanneer je leven eindigt? Zo ja, wat zou het belangrijkste voordeel zijn van het 'wél weten'? Zo nee, wat zou het nadeel zijn van het 'wél weten'?

"Dat lijkt me weinig relevant. Als ik het zou weten, maar het toch niet veranderen kan, kan het net zo goed een kwelling als een troost zijn."

Heb je veel behoefte aan controle over/in je leven?

"Ik ben geneigd te zeggen dat ik niet zoveel controle over mijn leven hoef te hebben. Tegelijkertijd ben ik gezegend met een scherp observatievermogen. Ik zie doorgaans veel details en ben niet snel tevreden. Dat kan schuren. Het is daarom steeds de kunst om te kiezen wat je wel/niet wilt bijsturen. En te berusten in hetgeen je niet bij kunt sturen."

Wat is het leuke aan ouder worden? "De ontspanning die ontstaat omdat je jezelf en de mening (van anderen en je eigen mening) over jezelf kunt relativiseren. Maakt ook dat je jezelf niet te serieus hoeft te nemen. Zelfkritiek is ook maar een mening. Ouder worden onderstreept het belang om jezelf niet te belangrijk te vinden. Wat uiteraard niet wil zeggen dat hetgeen dat je doet niet van belang is."

Als je nog een dag te leven hebt, wat doe je dan? "Open staan voor wat de dag gaat brengen. En elke dag brengt moois met zich mee. Inclusief een kop koffie."

Denk je dat je op je sterfbed nog 'laatste wensen' zult hebben? Welke zouden dat dan zijn? "Vast wel. Leven en verlangen gaan wat mij betreft hand in hand. Dus zolang er leven is, zal er ook wel verlangen zal zijn. Al is het maar het verlangen naar een rustig overlijden."

Moet jouw Facebookpagina, Instagramaccount en/of LinkedIn-profiel een herinneringspagina worden?

Waarom (niet)? "Ik weet niet of het een herinneringspagina moet zijn/worden. De pagina mag wat mij betreft wel toegankelijk blijven. De gedachte dat het altijd beschikbaar blijft, is misschien een mooie aansporing om niet je onderbuik leeg te laten lopen op de socials. Zo krijgt de dood al een zuiverende werking in het leven. Sluit mooi aan bij een motto dat ik graag hanteer: 'Als we de dood buiten beschouwing laten, doen we het leven tekort.'"

Als je je leven opnieuw mag beleven, zou het dan hetzelfde leven mogen zijn? Zo nee, wat had je willen missen?

"Je kunt de vraag ook opvatten als een gedachtenexperiment. Wat zou je willen veranderen als je je huidige leven nog een keer zou leven? Als je iets anders in je leven zou willen zien, dan houdt dat nu een spiegel voor en spoort aan om in dit leven al dingen te veranderen."

Welke dag is voor jou het meest verdrietig?

En waarom? "Elke dag waarop niet geleefd vanuit het streven maximaal te leven, is een verdrietige dag."

Alle interviews uit de rubriek zijn te lezen op <https://www.bureaumorbidee.nl/onderwerp/tien-vragen/>

Bedankt!

De Meerwinkel

Opnieuw mochten we een schenking in ontvangst nemen van de Meerwinkel, de Hoofddorpse kringloopwinkel. Simone Koops-Ouwerkerk ontving uit handen van Olivier Bongers en Felix Buijs een cheque van maar liefst € 2.000. Olivier Bongers manager: "Dagelijks worden er spullen gebracht en wisselt het aanbod. In onze winkel werken enthousiaste medewerkers en vrijwilligers bij wie het belang van het recyclen van goede producten voorop staat. Bardo gaat het bedrag besteden aan de vernieuwing van digitale middelen voor patiënten. Denk daarbij aan de vernieuwing van de tv's, draadloze koptelefoons en iPads. Een groot project waarbij we de contactmogelijkheden voor patiënten en hun dierbaren willen vergroten."

Ondernemersvereniging Haarlemmermeer Zuid

Op de valreep van 2022 werden we blij verrast met de donatie van OVHZ. Voorzitter Ben Perdaan overhandigde een bedrag van € 1.500,- tijdens de kerstbijeenkomst in De Rustende Jager. Vanuit haar kerstgedachte helpt de ondernemersvereniging jaarlijks een organisatie met een financiële ondersteuning. Het 20 jarig bestaan van Bardo ondersteunde de keuze voor de donatie. Een bedrag dat we investeren in de renovatie van de tuin van Hospice Bardo.

Hartverwarmende donaties

Bardo ontvangt regelmatig donaties van bedrijven, ondernemingsverenigingen en particulieren. Daarmee kunnen we het comfort van patiënten en naasten vergroten. En dat terwijl de maatregelen rond covid dat niet altijd makkelijk maakten. Heel veel dank voor alle inspanningen en bijdragen.

Bloembollen tuincentrum De Oosteinde via kinderboerderij De Boerenzwaluw

Kleur en fleur voor de tuinen van Bardo. Via de medewerkers van kinderboerderij De Boerenzwaluw mochten we bloembollen van De Oosteinde in ontvangst nemen. Een welkome aanvulling om onze bloempotten mee te vullen. Tuinrijwilligers Cees Moolhuysen en Peter Millenaar plantten de bollen 'van uitstekende kwaliteit'. In het voorjaar zullen de bloemen stralen in de hoekjes van de tuinen.

Bardo in cijfers

Van januari t/m december 2021

Opnames hospice	100
Komend van thuis	31
Komend van Spaarne Gasthuis	24
Komend van andere ziekenhuizen/verpleeghuis	24
Komend via casemanagers ondersteuning thuis	16
Komend van elders	5
Overleden in hospice	93
Ontslagen uit hospice	6
Gemiddelde verblijfsduur hospice (dagen)	29
Kortste verblijfsduur hospice (dagen)	1
Langste verblijfsduur hospice (dagen)	202
Gemiddelde leeftijd bij opname (jaar)	76
Jongste patiënt hospice	43
Oudste patiënt hospice	96
Nieuw in zorg via casemanagers ondersteuning thuis	52
Aanvragen inzet van vrijwilligers in thuisituatie	35

Colofon: Bardo ondersteunt en zorgt voor mensen die niet meer te genezen zijn. In het hospice en thuis. Daarnaast ontwikkelt en deelt Bardo actief haar kennis en kunde over palliatieve zorg. Deze nieuwsbrief van Stichting Bardo en Stichting Vrienden van Hospice Bardo geeft donateurs en belangstellenden recente informatie over ontwikkelingen bij Bardo. Wil je je uitschrijven, je gegevens laten wijzigen of de nieuwsbrief voortaan digitaal ontvangen? Laat het ons weten via info@hospicebardo.nl of tel. 020 - 333 4700.

Aan deze nieuwsbrief werkten mee: **opmaak** Buro IK **drukwerk** Drukkerij Groen **verspreiding** Intermail **fotografie** Archief Bardo, Ineke Zeeman **bijdragen** Dennis van Druuten, Rob Bruntink, Erika Naeije, Ton van der Stelt, Ingeborg Robijn, Christiaan Rhodius, Selwyn van Aerde en Simone Koops-Ouwerkerk **redactie** Christiaan Rhodius, Simone Koops-Ouwerkerk, Selwyn van Aerde en Majo van der Meijden.

Adres Bardo: Burgemeester Jansoniushof 11 • 2131 BM • Hoofddorp • Tel. 020 - 333 47 00 • www.hospicebardo.nl

Giften

Wat fijn dat we van zoveel mensen en ondernemers een gift voor Bardo hebben ontvangen. Mede dankzij deze giften kan het werk van Bardo worden voortgezet en uitgebreid. Anonieme gevers willen we op deze plek ook hartelijk danken voor hun mooie gebaar!

NAAM	GIFT
Stichting Else, bijdrage film 'Bloemen in Bardo'	500,-
Mevrouw W.E. de Goeij, <i>donatie voor personeelspot</i>	200,-
De heer en mevrouw D. Rijswijk, <i>gift voor uitgave bundel</i>	54,-
Diaconie PG De Rank	500,-
Mevrouw S. Veerkamp, <i>dank voor goede zorg dhr. J. Kalkers</i>	1.000,-
Mevrouw H. Brockhoff-Janmaat, <i>donatie namens familie dhr. T.H.M. Brockhoff</i>	100,-
Anoniem	100,-
Anoniem	50,-
Mevrouw N. van Pelt, <i>kerstgift en draagt Bardo een warm hart toe</i>	50,-
Anoniem	750,-
Mevrouw T. Voskuil-Grit, <i>verjaardag gift</i>	750,-
PCI Joannes de Doperkerk, <i>kerstgift 2021</i>	100,-
Mevrouw C.E.M. Zoet, <i>felicitering voor 20-jarig jubileum</i>	1.000,-
Anoniem	50,-
Familie mevrouw S. Jongebloed-Daerden, <i>donatie voor gehele team als dank voor alle goede zorg</i>	500,-
De heer I. Vinkenborg, <i>namens moeder, mw. V. Speet, dank voor zorg, steun en warmte</i>	1.000,-
Mevrouw M. Speet, <i>als dank voor liefdevolle verzorging zus, mw. V. Speet</i>	100,-
Anoniem	2.430,-
Diaconie Prot. Gem. Abbenes, <i>collecteopbrengst kerkdienst november 2021</i>	115,-
De heer R. Bijnsdorp, <i>gift</i>	50,-
Haarlemmermeer Lyceum, <i>ter nagedachtenis aan Paul Wijnen</i>	25,-
De heer E. Rijnja, <i>schenking als dank voor goede zorg</i>	1.500,-
De heer M. Straathof, <i>als dank voor goede zorg mw. M.E. Straathof-Menken</i>	500,-

Wil je ook een gift overmaken of Vriend worden? Dat kan via rekeningnummer NL89 RABO 0324 5720 93 ten name van Stichting Vrienden van Hospice Bardo. U vindt alle informatie op onze website onder de button doneren. <https://www.hospicebardo.nl/steun-bardo/>

Volg ons op:

- HospiceBardo
- HospiceBardo
- @HospiceBardo

Nieuwsbrief Voorjaar 2022
Bladzijde 6 / 6